

ШИРИНА ЧЛЕНІВ РЯДУ КОМУТАНТІВ ТА ЧЛЕНІВ ЕНГЕЛЕВОГО РЯДУ ГРУПИ $UT_n(\mathbb{Z})$, $n \geq 3$

Встановлено, що вербальна ширина членів ряду комутантів групи $UT_n(\mathbb{Z})$ унітрикутних матриць над кільцем цілих чисел, $n \geq 3$, дорівнює одиниці.

We prove that the verbal width of members of the derived series of the group $UT_n(\mathbb{Z})$ of the unit triangular matrixes over the ring of integers, $n \geq 3$, is one.

1. Нехай G — довільна група, wG — її вербальна підгрупа, породжена деяким груповим словом w . Шириною вербальної підгрупи wG називається таке найменше число k , що будь-який елемент із wG можна подати у вигляді добутку не більше ніж k значень слів w і w^{-1} в групі G . Якщо такого k не існує, то вважають, що wG має нескінченну ширину. Поняття ширини вербальної підгрупи wG ввів Ф.Холл, а термін “ширина” було введено Ю.І.Мерзляковим [1] (див. також [2, §12]). Ширина вербальних підгруп в різних групах і класах груп досліджувалась різними авторами (див. [3],[4]). В нашій попередній публікації [6] досліджувалась ширина членів нижнього центрального ряду груп унітрикутних матриць над комутативними кільцями з одиницею; було встановлено, що вона дорівнює 1. А в публікації [5] було досліджено ширину вербальних підгруп, породжених словами виду x^k , $k > 1$ в унітрикутних групах над кільцем $\mathbb{Z}$ цілих чисел. В даній статті продовжується дослідження ширини вербальних підгруп унітрикутних груп над $\mathbb{Z}$. А саме, встановлено, що ширина членів ряду комутантів і ширина членів енгелевого ряду також дорівнює одиниці.

2. Нехай, $\mathbb{Z}$ — кільце цілих чисел, n — фіксоване натуральне число, $n \geq 2$, $UT_n(\mathbb{Z})$ — група верхніх унітрикутних матриць порядку n над кільцем $\mathbb{Z}$, $UT_n^m(\mathbb{Z})$ — підгрупа матриць з $UT_n(\mathbb{Z})$ в яких над головною діагоналлю знаходиться m нульових діаго-

налей, $1 \leq m \leq n-1$, $[a, b] = a^{-1}b^{-1}ab$ — комутатор довільних двох матриць. Символом e_{ij} ($i, j = 1, 2, \dots, n$) далі позначатимемо матричну одиницю порядку n , тобто $n \times n$ -матрицю у якій на перетині i -го рядка та j -го стовпця знаходиться одиниця, а решта елементів є нулями, а символом e — одиничну матрицю, порядку n .

Для деякого натурального числа n розглянемо послідовність чисел $\{m_s\}_{n=1}^\mu$, де $m_s = 2^s - 1$ і $\mu = [\log_2(n-1)] + 1$

Нехай

$$a = e + \sum_{j-i=m_s+1} e_{ij} \quad (1)$$

Зрозуміло, що матриця a міститься в підгрупі $UT_n^{m_s}(\mathbb{Z})$. Справедлива така теорема.

Теорема 1. Для довільної матриці $b \in UT_n^{m_{s+1}}(\mathbb{Z})$ рівняння

$$[a, x] = b \quad (2)$$

має принаймні один розв'язок в групі $UT_n^{m_s}(\mathbb{Z})$

Доведення. Нехай

$$b = e + \sum_{j-i>m_s+1} \beta_{ij} e_{ij}$$

— деяка матриця з $UT_n^{m_{s+1}}(\mathbb{Z})$,

$$x = e + \sum_{j-i>m_s} x_{ij} e_{ij}$$

— унітрикутна матриця з невідомими елементами. Покладемо

$$ax = e + \sum_{j-i>m_s} \gamma_{ij} e_{ij},$$

$$xa = e + \sum_{j-i > m_s} \gamma'_{ij} e_{ij},$$

$$xab = e + \sum_{j-i > m_s} \varepsilon_{ij} e_{ij},$$

де

$$\gamma_{ij} = \begin{cases} x_{ij} + x_{i+m_s+1,j}, & \text{якщо } j-i \geq m_s + 1, \\ 0, & \text{якщо } j-i < m_s + 1; \end{cases}$$

і

$$\gamma'_{ij} = \begin{cases} x_{i,j-m_s-1} + x_{i,j}, & \text{якщо } j-i \geq m_s + 1, \\ 0, & \text{якщо } j-i < m_s + 1. \end{cases}$$

Неважко переконатися, що матриці ax , xa та xab належать підгрупі $UT_n^{m_s}(\mathbb{Z})$.

Оскільки рівняння $[a, x] = b$ можна записати у вигляді $ax = xab$, то остання рівність буде справедливою тоді і тільки тоді, коли $\gamma_{ij} = \varepsilon_{ij}$, тобто тоді, коли виконується рівність: $\gamma_{ij} - \varepsilon_{ij} = 0$.

Тоді

$$\begin{aligned} \gamma_{ij} - \varepsilon_{ij} &= \gamma_{ij} - \sum_{k=i}^j \gamma'_{ik} \beta_{kj} = \\ &= x_{ij} + x_{i+m_s+1,j} - \sum_{k=i}^j (x_{i,k-m_s-1} + x_{i,k}) \beta_{kj} = \\ &= x_{ij} + x_{i+m_s+1,j} - \sum_{k=i}^{j-1} (x_{i,k-m_s-1} + x_{i,k}) \beta_{kj} - \\ &\quad - x_{i,j-m_s-1} - x_{ij} = \\ &= x_{i+m_s+1,j} - \sum_{k=i+1}^{j-1} (x_{i,k-m_s-1} + x_{i,k}) \beta_{kj} - \\ &\quad - x_{i,j-m_s-1} - \beta_{ij} = 0, \\ &\quad i, j = 1, 2, \dots, n \end{aligned}$$

Звідси для довільних i та j дістаємо рівності

$$\begin{aligned} x_{i+m_s+1,j} &= \sum_{k=i+1}^{j-1} (x_{i,k-m_s-1} + x_{i,k}) \beta_{kj} + \\ &\quad + x_{i,j-m_s-1} + \beta_{ij} \end{aligned}$$

або

$$\begin{aligned} x_{i,j} &= x_{i-m_s-1,j-m_s-1} + \\ &+ \sum_{k=i-m_s}^{j-1} (x_{i-m_s-1,k-m_s-1} + x_{i-m_s-1,k}) \beta_{kj} + \\ &\quad + \beta_{i-m_s-1,j} \end{aligned} \quad (3)$$

З останніх рівностей видно, що довільний елемент $x_{i,j}$ матриці x лінійно виражається через елементи цієї ж матриці, які знаходяться лівіше і вище від нього. Іншими словами, рівності (3) є рекурентними співвідношеннями для обчислення елементів матриці x . При цьому перші $m_s + 1$ рядки матриці x можна визначити довільним чином, що дає можливість застосувати співвідношення (3) для обчислення всіх елементів матриці x . Теорему доведено.

Таким чином розв'язком рівняння (2) буде матриця x з групи $UT_n^{m_s}(\mathbb{Z})$, яка визначається умовами

- 1) при $i = 1, 2, \dots, m_s + 1$, $j = i + 1, \dots, n$ елемент $x_{i,j}$ вибирається довільно,
- 2) при $i = m_s + 2, \dots, n - 1$ та $j = i + 1, \dots, n$ елементи $x_{i,j}$ обчислюються згідно формул (3).

Наслідок 1. Якщо матрицю x будувати так, щоб її перші m_s рядків були одиничними векторами, то вона матиме такий вигляд

$$x = \begin{pmatrix} E_{m_s+1} & O \\ O & B \end{pmatrix},$$

де E_{m_s+1} — одинична матриця порядку $m_s + 1$, а B — матриця з групи $UT_{n-m_s-1}^{m_s}(\mathbb{Z})$, така що

$$B = e + \sum_{j-i > m_s} \lambda_{ij} e_{ij},$$

де $\lambda_{i,j}$ є лінійними комбінаціями елементів матриці b .

Зауваження 1. Аналогічне твердження можна довести для матриці a більш загального вигляду,

$$a = e + \sum_{j-i=m_s+1} e_{ij} + \sum_{j-i>m_s+1} \alpha_{ij} e_{ij}$$

де α_{ij} — довільні елементи кільця $\mathbb{Z}$.

Нехай

$$c = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

— унітрикутна матриця n -го порядку.

Теорема 2. Для довільної матриці $b \in UT_n^m(\mathbb{Z})$, $m > 1$ рівняння

$$[c, x] = b \quad (4)$$

має принаймні один розв'язок в групі $UT_n^{m-1}(\mathbb{Z})$

Доведення. Нехай

$$b = e + \sum_{j-i>m} \beta_{ij} e_{ij}$$

— деяка матриця з $UT_n^m(\mathbb{Z})$,

$$x = e + \sum_{j>i} x_{ij} e_{ij}$$

— унітрикутна матриця з невідомими елементами. Покладемо

$$cx = e + \sum_{j>i} \gamma_{ij} e_{ij},$$

$$xc = e + \sum_{j>i} \gamma'_{ij} e_{ij},$$

$$xcb = e + \sum_{j>i} \varepsilon_{ij} e_{ij},$$

де

$$\gamma_{ij} = x_{ij} + x_{i+1,j},$$

$$\gamma'_{ij} = x_{i,j-1} + x_{ij}$$

і

$$\varepsilon_{ij} = \begin{cases} \gamma'_{i,j}, & \text{якщо } j-i \leq m, \\ \sum_{k=i}^j \gamma'_{ik} \beta_{kj}, & \text{якщо } j-i > m. \end{cases}$$

Оскільки рівняння $[c, x] = b$ можна записати у вигляді $cx = xcb$, то остання рівність буде справедливою тоді і тільки тоді, коли

$\gamma_{ij} = \varepsilon_{ij}$. Таким чином знаходження розв'язку рівняння (4) зводиться до розв'язування рівнянь

$$\gamma_{ij} - \varepsilon_{ij} = 0.$$

Для знаходження розв'язків даних рівнянь розглянемо два випадки.

Випадок 1. Нехай $j-i \leq m$ тоді

$$\gamma_{ij} - \varepsilon_{ij} = x_{i+1,j} - x_{i,j-1} = 0$$

тобто

$$x_{i+1,j} = x_{i,j-1}$$

Зробивши заміну $i+1 = s$ і $j = t$ отримаємо

$$x_{s,t} = x_{s-1,t-1}, \text{ де } t-s \leq m-1$$

А це означає, що в матриці x елементи, які знаходяться в r -й діагоналі над головною, для $1 \leq r \leq m-1$, будуть однаковими.

Випадок 2. Нехай $j-i > m$, тоді

$$\gamma_{ij} - \varepsilon_{ij} = \gamma_{ij} - \sum_{k=i}^j \gamma'_{ik} \beta_{kj} =$$

$$= x_{ij} + x_{i+1,j} - \sum_{k=i+1}^{j-1} (x_{i,k-1} + x_{ik}) \beta_{kj} -$$

$$- \beta_{ij} - x_{i,j-1} - x_{ij} = 0$$

Звідки

$$x_{i+1,j} = \beta_{ij} + x_{i,j-1} + \sum_{k=i+1}^{j-1} (x_{i,k-1} + x_{ik}) \beta_{kj}$$

або

$$x_{s,t} = \beta_{s-1,t} + x_{s-1,t-1} + \sum_{k=s}^{t-1} (x_{s-1,k-1} + x_{s-1,k}) \beta_{kt},$$

де $s-t > m-1$.

Об'єднавши ці два випадки і поклавши $x_{1j} = 0$, для всіх $2 \leq j \leq n$ матимемо матрицю x у якій є $m-1$ нульова діагональ над головною, тобто $x \in UT_n^{m-1}(\mathbb{Z})$, що і треба було показати. Теорему доведено.

Нагадаємо, що ряд спадних підгруп

$$w_1(G) \geq w_2(G) \geq \dots$$

групи G визначених умовами $w_1(G) = G$ і $w_{n+1}(G) = [w_n(G), w_n(G)]$, де $[A, B]$ — взаємний комутант підгруп A та B , називається *рядом комутантів* цієї групи. Кожен елемент ряду комутантів є вербальною підгрупою, що породжена, відповідно, словами

$$\begin{aligned} w_1 &= w_1(x_1) = x_1, \\ w_2 &= w_2(x_1, x_2) = [x_1, x_2], \\ w_3 &= w_3(x_1, x_2, x_3, x_4) = \\ &= [w_2(x_1, x_2), w_2(x_3, x_4)] = [[x_1, x_2], [x_3, x_4]], \\ &\dots \\ w_n &= w_n(x_1, x_2, \dots, x_{2^{n-1}}) = \\ &= [w_{n-1}(x_1, \dots, x_{2^{n-2}}), w_{n-1}(x_{2^{n-2}+1}, \dots, x_{2^{n-1}})] \end{aligned}$$

Ряд комутантів групи $UT_n(\mathbb{Z})$ має вигляд

$$\begin{aligned} UT_n(\mathbb{Z}) &\geq UT_n^{m_1}(\mathbb{Z}) \geq \dots \geq \\ &\geq UT_n^{m_{\mu-1}}(\mathbb{Z}) \geq UT_n^{m_{\mu}}(\mathbb{Z}) = \{e\}, \end{aligned}$$

де $\mu = [\log_2(n-1)] + 1$ і $m_s = 2^s - 1$ для всіх $s = 1, 2, \dots, \mu$

Теорема 3. *Довільний член ряду комутантів групи $UT_n(\mathbb{Z})$ має ширину 1.*

Доведення. Індукція за числом k . База індукції — випадок $k = 1$

Довільну матрицю b з групи $UT_n^1(\mathbb{Z})$, можна подати у вигляді комутатора двох матриць з групи $UT_n(\mathbb{Z})$ (див. [7]), а це означає, що ширина групи $UT_n^1(\mathbb{Z})$ відносно слова w_2 дорівнює одиниці.

Припустимо, що група $UT_n^{m_k}(\mathbb{Z})$ відносно слова w_{k+1} має ширину один, тобто для довільної матриці b з $UT_n^{m_k}(\mathbb{Z})$ існують матриці $x_1, x_2, \dots, x_{2^k}$ такі, що

$$b = [w_k(x_1, \dots, x_{2^{k-1}}), w_k(x_{2^{k-1}+1}, \dots, x_{2^k})],$$

де x_i — матриці з групи $UT_n(\mathbb{Z})$.

Нехай, b — деяка матриця із $UT_n^{m_{k+1}}(\mathbb{Z})$ покажемо, що група $UT_n^{m_{k+1}}(\mathbb{Z})$ відносно слова w_{k+2} має ширину один. Згідно з теоремою 1 матрицю b з групи $UT_n^{m_{k+1}}(\mathbb{Z})$ можна подати у вигляді $b = [a, c]$, де a та $c \in UT_n^{m_k}(\mathbb{Z})$. Оскільки $a \in UT_n^{m_k}(\mathbb{Z})$, то

за припущенням індукції існують матриці $x_1, x_2, \dots, x_{2^{k-1}}$ такі, що

$$a = w_{k+1}(x_1, x_2, \dots, x_{2^{k-1}}).$$

Аналогічно для матриці c в групі $UT_n(\mathbb{Z})$ існують матриці $x_{2^{k-1}+1}, \dots, x_{2^k}$ такі, що

$$c = w_{k+1}(x_{2^{k-1}+1}, \dots, x_{2^k}).$$

Тоді

$$\begin{aligned} b &= [w_{k+1}(x_1, x_2, \dots, x_{2^{k-1}}), w_{k+1}(x_{2^{k-1}+1}, \dots, x_{2^k})] = \\ &= w_{k+2}(x_1, \dots, x_{2^{k+1}}), \end{aligned}$$

де $x_i \in UT_n(\mathbb{Z})$. Це й означає, згідно з означенням, що ширина групи $UT_n^{m_{k+1}}(\mathbb{Z})$ відносно слова w_{k+2} дорівнює одиниці. Теорему доведено.

Ряд спадних підгруп

$$e_1(G) \geq e_2(G) \geq e_3(G) \geq \dots$$

групи G , кожен елемент якого породжений відповідно словами

$$\begin{aligned} e_1 &= e_1(x) = x, \\ e_2 &= e_2(y, x) = [y, x], \\ e_3 &= e_3(y, y, x) = [y, y, x], \\ &\dots \end{aligned}$$

$$e_{n+1} = e_{n+1}(\underbrace{y, y, \dots, y}_n, \underbrace{y, \dots, y}_n, x) = [y, y, \dots, y, x]$$

називається *енгелевим рядом* цієї групи.

Теорема 4. *При довільному $k = 1, 2, \dots, n-1$ k -й член енгелевого ряду групи $UT_n(\mathbb{Z})$ збігається з k -м членом її нижнього центрального ряду.*

Доведення. Застосувавши $m-1$ раз теорему 2 і один раз теорему 1 (див. [6], випадок $m=0$) матимемо, що будь-яку матрицю b з групи $UT_n^m(\mathbb{Z})$ можна подати у вигляді

$$b = [\underbrace{y[y[\dots[y, x]]]}_m] = [\underbrace{y, y, \dots, y}_m, x],$$

де

$$y = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix},$$

а x — деяка матриця з групи $UT_n(\mathbb{Z})$. Таким чином енгелевий ряд і нижній центральний ряд групи $UT_n(\mathbb{Z})$ співпадають. Теорему доведено.

З доведення теореми 4 дістаємо такий

Наслідок 2. *Ширина членів енгелевого ряду групи $UT_n(\mathbb{Z})$ дорівнює 1.*

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Мерзляков Ю.И. Алгебраические линейные группы как полные группы автоморфизмов и замкнутость их вербальных подгрупп // Алгебра и логика. 1967. Т.6, №1. С.83-94.
2. Мерзляков Ю.И. Рациональные группы. М.:Наука, 1987.
3. Мальцев А.И. О свободных разрешимых группах // Докл. АН СССР. 1960. Т. 130, №3. С. 495-498.
4. Алламбергенов Х.С., Романьков В.А. О произведениях коммутаторов в группах. М., 1985. 19 с. Деп.в ВИНТИ, №4566-85.
5. Ковдриш В.В. Ширини вербальних підгруп групи $UT_n(\mathbb{Z})$, що породжуються словами $x^k, k \in \mathbb{N}$ // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2007. – Випуск 349. – С. 42-45.
6. Ковдриш В.В. Ширини членів нижнього центрального ряду групи верхніх унітрикутних матриць над комутативним кільцем з одиницею // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2006. – Випуск 314-315. – С. 91-93.